

Lieta C-708/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 30. decembris

Iesniedzējtiesa:

County Court at Birkenhead (Apgabaltiesa Birkenhedā) (Apvienotā Karaliste)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 30. decembris

Prasītāja:

BT

Atbildētāji:

Seguros Catalana Occidente

E B

APGABALTIESA BIRKENHEDĀ

Prasībā Nr. [...] STARP

BT

Prasītāju

-un-

(1) *SEGUROS CATALAN A OCCIDENTS*

(2) E B

Atbildētājiem

NOLĒMUMS

[..] 2020. gada 30. decembrī pēc tam, kad 2020. gada 22. decembrī tika pasludināts rakstveida spriedums šajā lietā, izskatot prasītājas pieteikumu

par atļauju iesniegt apelācijas sūdzību, pirms atlikt lietas dalībniekiem lietas izskatīšanu, lai uzdotu Tiesai prejudiciālus jautājumus

[..]

UN šai tiesai uzskatot, ka, lai tiesa varētu pieņemt nolēmumu šajā lietā, ir jāatrisina jautājumi saistībā ar Regulas (E[S]) Nr. 1215/2012 13. panta 3. punkta interpretāciju, un tādēļ ir jālūdz Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu,

TIEK NOLEMTS:

1. Lūgt Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. pantu par jautājumiem, kas izklāstīti pievienotajā aprakstā, par Regulas (E[S]) Nr. 1215/2012 13. panta 3. punkta interpretāciju.
2. Nekavējoties paziņot par šo rīkojumu Tiesai.
3. Prasījumu izskatīšana pret abiem atbildētājiem tiek apturēta, gaidot prejudiciāla nolēmuma procedūras iznākumu.
4. [..]
5. [..]
6. Noraidīt prasītājas pieteikumu par atļauju celt apelācijas sūdzību attiecībā uz konstatēto par Regulas (E[S]) Nr. 1215/2012 17. un 18. pantu; [..]

[..]: oriģ. 2. lpp.]

APRAKSTS

A. IESNIEDZĒJTIESA

- 1 Šo pieteikumu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam ir iesniegusi *County Court at Birkenhead* [Apgabaltiesa Birkenhedā], Anglijā un Velsā. [..]

B. LIETAS DALĪBNIKI

- 2 Prasītājas domicils ir Anglijā un Velsā [..].
- 3 Otrās atbildētājas domicils ir Īrijas Republikā un viņai pieder nekustamais īpašums, kas atrodas [..] Alikantē [*Alicante*] (Spānija) (turpmāk tekstā – “Īpašums”). [..].
- 4 Pirmais atbildētājs visos laikposmos, kuriem ir nozīme, ir bijis apdrošinātājs ar juridisko adresi Spānijā, un attiecībā uz Īpašumu ir nodrošinājis civiltiesiskās

atbildības apdrošināšanu otrajai atbildētājai. Pirmais atbildētājs nepedalās ne otrās atbildētājas iebildumā par jurisdikciju, ne šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu.

C. PAR STRĪDA PRIEKŠMETU UN FAKTIEM

- 5 Prasītājas prasījums, kuru otrā atbildētāja neatzīst, ir šāds:
 - a. Saskaņā ar līgumu, ko prasītājas vārdā bija noslēdzis viņas ģimenes loceklis, otrā atbildētāja piekrita prasītāju un viņas ģimeni izmitināt Īpašumā uz septiņām naktīm no 2018. gada 31. marta.
 - b. Izmitināšana tika rezervēta un par to samaksāts tiešsaistē.
 - c. Īpašumā bija bruģēta āra terase, kas pletās līdz baseinam. **[oriģ. 3. lpp.] [oriģ. 4. lpp.]**
 - d. 2018. gada 3. aprīlī prasītāja, kurai tad bija 83 gadi, šķērsojot terasi, devās uz baseinu un pakrita uz nesaskatāma pakāpiena, nokrītot uz labajiem sāniem (turpmāk tekstā – “negadījums”).
 - e. Negadījuma rezultātā viņai bija labās gūžas un plaukstas locītavas lūzumi, kā arī ievainojumi pierē, un saistībā ar šīm traumām viņai Spānijā tika veikta operācija. [..]
- 6 Prasītāja vēlas vērst prasību pret otro atbildētāju saistībā ar viņas gūtajām traumām un ciestajiem zaudējumiem. Prasītāja apgalvo, ka otrajai atbildētājai attiecībā pret viņu bija līgumisks un deliktuāls pienākums ievērot pienācīgu rūpību un pielietot prasmes, lai nodrošinātu, ka Īpašums ir pietiekami drošs izmantošanai, un šis pienākums ir pārkāpts. Prasītāja norāda (tostarp) uz pienākumu ierīkot margas blakus pakāpienam un/vai brīdinājuma zīmi un/vai iezīmēt pakāpienu citā veidā. Pirmais atbildētājs apstrīd savu atbildību, jo otrā atbildētāja nav Anglijas tiesas jurisdikcijā un nav saņēmusi/iesniegusi atbildes rakstu.
- 7 Lieta tika ierosināta *County Court Money Claims Centre* [Monejas apgabaltiesas prasību centrs] Anglijā un Velsā 2019. gada 14. aprīlī un pēc tam par to tika paziņots atbildētājiem [..]. Prasītāja norādīja, ka uz pirmo atbildētāju jurisdikcija attiecas saskaņā ar Regulas (E[S]) Nr. 1215/2012 (turpmāk tekstā – “**Briseles I bis regula**”) 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 13. panta 2. punktu. Pirmais atbildētājs neapstrīdēja jurisdikciju un pret prasību iesniedza iebildumu rakstu. Savā iebildumu rakstā pirmais atbildētājs atzina, ka, i) ir apdrošinājis otro atbildētāju tam, ka viņa savu Īpašumu iznomā viesiem par maksu un, ii) no tā tiek prasīts atlīdzināt viņas zaudējumus saistībā ar viņas atbildību par negadījumu, ievērojot “*visus polises ierobežojumus*”. Pēc tam prasība tika nodota izskatīšanai *County Court at Birkenhead*.
- 8 Ar 2020. gada 29. janvārī iesniegtā pieteikumā otrā atbildētāja apstrīdēja Anglijas un Velsas tiesu jurisdikciju izskatīt pret viņu celto prasību.

- 9 Pirms pieteikums tika izskatīts un pēc papildu informācijas saņemšanas atbildē uz 18. daļas pieprasījumiem pēc papildu informācijas no prasītājas, pirmais atbildētājs precizēja savu nostāju un norādīja, ka ierobežojumi apdrošināšanas polisē nozīmē, ka polise neietver to, ka otrā atbildētāja izmantoja Īpašumu kā brīvdienu mītni viesiem par maksu. Pirmais atbildētājs līdz ar to noliedza, ka tam ir jāatlīdzina otrajai atbildētājai par negadījumu un pēc tam lūdza noraidīt pret to vērsto prasītājas prasību. Par apdrošināšanas polises spēkā esamību un apjomu **[oriģ. 5. lpp.]** tātad ir strīds starp (vienīgi) prasītāju un pirmo atbildētāju. [...] Pirmā atbildētāja pieteikuma noraidīt prasību izskatīšana ir atlikta līdz tiek izskatīts šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 10 Otrās atbildētājas pieteikuma izskatīšanas dienā prasītāja apgalvoja, ka jurisdikcija pār otro atbildētāju izrietot no Briseles I bis regulas 13. panta 3. punkta. Prasītāja papildus pamatoja jurisdikciju saskaņā ar 17. un 18. pantu.
- 11 Otrās atbildētājas apstrīdējumu izskatīja *District Judge* [vietējais tiesnesis] [...] 2020. gada 7. decembrī. Savā 2020. gada 22. decembrī pieņemtajā spriedumā tiesa nosprieda, ka tai nav jurisdikcijas saskaņā ar 17. un 18. pantu. Prasītāja vēlas pārsūdzēt šo konstatējumu, bet šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nekādā gadījumā neskar jautājumus, kas izriet no Briseles I bis regulas 4. iedaļas. Šī tiesa ir apkopojusi lietas dalībnieku argumentus par 13. panta 3. punktu un ir secinājusi, ka ir jāuzdod jautājumi Tiesai, lai varētu pieņemt galīgu spriedumu attiecībā uz otrās atbildētājas iebildumu pret Anglijas tiesas jurisdikciju.

D. ATBILSTOŠĀS VALSTS TIESĪBU NORMAS

- 12 2015. gadā lietā *Hoteles Pinero Canarias SL/Keefe [2016] 1 WLR 905 Court of Appeal of England and Wales* (Anglijas un Velsas Apelācijas tiesa) izskatīja Regulas (EK) Nr. 44/2001 (turpmāk – “Briseles I regula”) 11. panta 3. punkta (šobrīd – Briseles I bis regulas 13. panta 3. punkts) darbības jomu.
- 13 Fakti bija šādi:
- Otrā atbildētāja *Hoteles Pinero Canarias SL* bija Spānijas sabiedrība, kurai piederēja un kura apsaimniekoja viesnīcu.
 - Pirmais atbildētājs *Mapfre* bija otrās atbildētājas atbildības apdrošinātājs.
 - Prasītājs bija angļu atpūtnieks, kas traumas guva otrās atbildētājas viesnīcā.
 - Prasītājs prasību pret atbildētājiem cēla Anglijas tiesā.
 - Pirmais atbildētājs atzina Anglijas tiesas jurisdikciju.
 - Otrā atbildētāja apstrīdēja Anglijas tiesas jurisdikciju.
 - Jurisdikcijas pamatojumā prasītājs balstījās uz Briseles I regulas 11. panta 3. punktu. **[oriģ. 6. lpp.]**

- 14 *Court of Appeal* nolēma, ka tās jurisdikcijā ir viesnīca, kas atrodas Spānijā, apvienojumā ar prasību, kas celta tieši pret viesnīcas atbildības apdrošinātāju.
- 15 Šo nolēmumu viesnīca pārsūdzēja *Supreme Court* [Augstākā tiesa], kura 2017. gada augustā uzdeva [omissis: Eiropas Savienības Tiesai] šādus jautājumus (skat. lietu C-491/17, OV [C 347], 2017. gada 1[.]6. oktobris [, 18. lpp.):
- Vai *Briseles I regulas 11. panta 3. punkts* [tagad *Briseles I bis regulas 13. panta 3. punkts*] paredz, ka cietušās personas celtā prasība pret apdrošinājumaņēmēju/apdrošināto personu ietver ar apdrošināšanu saistītu jautājumu tādā nozīmē, ka tā rada jautājumu par attiecīgās polises spēkā esamību vai sekām?
 - Vai [Regulas Nr. 44/2001] 11. panta 3. punkts paredz, ka pastāv pretrunīgu nolēmumu risks, izņemot, ja tiek atļauta [lietu] apvienošana?
 - Vai tiesai ir rīcības brīvība atļaut vai neatļaut piesaistīšanu prasībai, kas ietverta [Regulas Nr. 44/2001] 11. panta 3. punkta tvērumā?
- 16 Pēc tam, kad lietas dalībnieki un Komisija iesniedza rakstveida apsvērumus, prasība tika izbeigta, un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – atsaukts.
- 17 Saskaņā ar vispārējām precedentu tiesībām Anglijā un Velsā zemākas instances tiesai ir saistošs augstākas instances tiesas konstatētais. Šajā lietā *County Court at Birkenhead* ir zemāk par *Court of Appeal*.
- 18 Nav citu līgumsaistību un ārpuslīgumisko saistību valsts tiesiskā regulējuma normu, uz kurām lietas dalībnieki atsauktos.

E. ATBILSTOŠĀS EIROPAS SAVIENĪBAS TIESĪBU NORMAS

- 19 Briseles I bis regulas 10. pantā ir noteikts:

Lietās, kas attiecas uz apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka atbilstīgi šai iedaļai, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu.

- 20 Briseles I bis regulas 13. pantā ir noteikts:

“1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju – ja to ļauj attiecīgās tiesas tiesību akti – var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse. [oriģ. 7. lpp.]

2. Šīs regulas 10., 11. un 12. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājuma ņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi ir tās pašas tiesas jurisdikcijā. ”

- 21 Lietā **Kabeg/MMA Iard (lieta C-340/16)** Tiesai tika uzdots jautājums, vai darba devējs, kurš cietušajai personai maksāja slimības atvaļinājumu, ir “vājākā puse” attiecībās ar trešās personas civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju, lai varētu atsaukties uz noteikumiem par jurisdikciju, kas paredzēti Briseles I regulas 3. iedaļā. Ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*] savos secinājumos apskatīja jautājumu par to, vai lieta var tikt kvalificēta kā “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu”. Šāda rindkopa ir ietverta viņa secinājumu ([2017. gada 18. maija secinājumi, ECLI:EU:C:2017:396,] [36.] [punktā]):

Es nedomāju, ka būtu nepieciešams vai būtu prātīgi mēģināt vispārīgi un izsmēloši definēt jēdzienu “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu” un tādējādi – kas ir “apdrošināšana”. Par to būtu jālemj tiesību zinātniekiem. Tomēr no izvērtētās [judikatūras] izriet viens elements, kas būtībā ir saistīts ar Briseles konvencijas/regulas sistēmas loģiku – lai noteiktu starptautisko jurisdikciju, novērtējot, kas ir “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu”, faktiski ir jāņem vērā tiesības. Vai tiesības, kuru dēļ pret konkrēto atbildētāju ir ierosināta lieta (citiem vārdiem – attiecīgās lietas cēlonis), nosaka tiesības un pienākumus, kas izriet no apdrošināšanas attiecībām? Ja izriet, tad var uzskatīt, ka attiecīgais gadījums ir lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu.

- 22 Ģenerāladvokāts M. Bobeks secināja, ka šis jēdziens ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Jāņem vērā “tiesības” (citiem vārdiem sakot, ir jāpārbauda, kāds ir prasības pret konkrētu atbildētāju pamats). Viņš secināja, ka uz lietu attiecas 3. iedaļas darbības joma, “ja tā ir saistīta ar tiesībām un pienākumiem, kas izriet no apdrošināšanas attiecībām”. Savā spriedumā Tiesa nav tieši aplūkojusi jautājumu par to, cik lielā mērā prasībai ir jābūt “lietai, kas saistīta ar apdrošināšanu”, lai uz to attiektos 3. iedaļas darbības joma, ne arī to, kas ir jāsaprot ar “lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu”.
- 23 Tomēr lietā **Kabeg** Tiesa secināja: 1) ka jēdziens “vājākā puse” lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu, ir plašāks nekā lietās, kas saistītas ar līgumiem, kuri noslēgti ar patērētājiem, vai individuālo darba līgumu jomā; 2) darba devējus, kas ir pārņēmuši savu darbinieku tiesības uz kompensāciju, var uzskatīt par personām, kam ir nodarīts kaitējums šīs regulas 3. iedaļas izpratnē (neatkarīgi no to lieluma un juridiskās formas); 3) attiecīgo **[orig. 8. lpp.]** darba devēju attiecībās ar apdrošinātāju var atzīt par “vājāko pusi”; un līdz ar to 4) “[..] darba devējs, kas ir pārņēmis tāda darbinieka tiesības, kurš ir cietušais ceļu satiksmes negadījumā un kuram tas ir saglabājis darba samaksu, var kā “cietusī puse” iesūdzēt transportlīdzekļa, kas ir iesaistīts šajā negadījumā, apdrošinātāju tās dalībvalsts tiesās, kurā [darba devējs] ir reģistrēts, ja tieša prasība ir atļauta”.
- 24 Tiesai nebija jāizskata lietā **Keefe** uzdotie jautājumi; nav arī ģenerāladvokāta secinājumu.

F. LIETAS DALĪBNIEKU APGALVOJUMU KOPSAVILKUMS

25 Prasītāja apgalvo, ka:

- a. atbilstoši Anglijas spriedumam lietā *Keefe* prasītāja var piesaistīt apdrošināto personu, kuras domicils ir ārvalstīs, prasībai, kas vērsta pret ārvalstīs reģistrētu apdrošinātāju saskaņā ar 13. panta 3. punktu.
- b. 13. panta 3. punkta teleoloģiskajai interpretācijai lietā *Keefe* izklāstīto iemeslu dēļ atbilst apdrošinātās personas piesaistīšana prasībai pret apdrošinātāju, ja prasītājs tam nodarīto kaitējumu un no tā izrietošos zaudējumus prasa piedzīt gan no apdrošinātāja, gan no apdrošinātās personas.
- c. Nav nepieciešams, lai starp apdrošinātāju un apdrošināto personu būtu “strīds” par apdrošināšanas polises spēkā esamību vai sekām. Vienīgais nosacījums saskaņā ar 13. panta 3. punktu ir tāds, ka apdrošinātās personas piesaistīšanai tiešai prasībai pret apdrošinātāju ir jābūt atļautai saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē tiešas prasības celšanu pret apdrošinātāju, šajā gadījumā – Spānijas tiesību aktiem.
- d. Turklāt un katrā ziņā, gadījumā, ja ir šāds strīds starp apdrošinātāju un apdrošināto, 13. panta 3. punktā ir ļauts apdrošināto personu piesaistīt prasībai pret apdrošinātāju.

26 Otrā atbildētāja apgalvo, ka:

- a. 13. panta 3. punkts attiecas tikai uz prasībām lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu.
- b. Prasītājas prasība ir par kaitējumu no ievainojuma un zaudējumiem, kas radušies sakarā ar, iespējams, nolaidību, kas pieļauta, nodrošinot brīvdienu izmitināšanu. Šī nav lieta, kas saistīta ar [orig. 9. lpp.] apdrošināšanu, un par tādu nekļūst tādēļ vien, ka tā ir celta vienā prasībā ar tiešo prasību pret apdrošinātāju.
- c. Turklāt tā nekļūst par lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu, tādēļ vien, ka strīdā starp apdrošinātāju un cietušo pusi pastāv strīds par apdrošināšanas polises spēkā esamību vai sekām.

G. IEMESLI, KURU DĒĻ TIESAI TIEK LŪGTS SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU

27 Jautājumos, kas uzdoti šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, tiek skartas trīs dažādas problēmas:

- a. Ja cietusī puse iesūdz iespējamā nodarītāja apdrošinātāju viņu domicila dalībvalstī saskaņā ar *Briseles I bis* regulas 13. panta 2. punktu, vai tad

- cietušā puse var piesaistīt iespējamo nodarītāju šai prasībai saskaņā ar Briseles I bis regulas 13. panta 3. punktu, ja prasība pret iespējamo nodarītāju neattiecas uz “lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu” (**1. problēma**);
- b. Ko nozīmē “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu” Briseles I bis regulas 3. iedaļā? (**2. problēma**); un
- c. Gadījumā, ja starp prasītāju un apdrošinātāju ir strīds par apdrošināšanas polises spēkā esamību vai sekām, vai saskaņā ar 13. panta 3. punktu šāda strīda pastāvēšana ļauj prasītājam piesaistīt iespējamo nodarītāju prasībai pret apdrošinātāju viņu domicila dalībvalstī saskaņā ar 13. panta 2. punktu (turpmāk tekstā – “**3. problēma**”).
- 28 Jautājumi **1. problēmas** ietvarā (a) un d)) ir uzdoti Tiesai prejudiciāla nolēmuma pieņemšanai tādēļ, ka:
- a. Lietā *Odenbreit/FBTO Schadeverzekeringen NV* (Lieta C-463/06[, 2007. gada 13. decembris, ECLI:EU:C:2007:792]) Tiesa apstiprināja, ka Briseles I regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā (Briseles I bis regulas 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts) ir atļauts apdrošinājumaņēmējam iesūdzēt savu apdrošinātāju tiesā tajā dalībvalstī, kur ir apdrošinājumaņēmēja domicils, pat, ja apdrošinātāja domicils ir citā dalībvalstī (ar nosacījumu, ka šādas tieša prasījuma tiesības ir atļautas saskaņā ar apdrošinājuma līgumu regulējošajiem tiesību aktiem);
- b. Lietā *Keefe* Anglijas *Court of Appeal* bija jāizlemj, vai cietusī puse, kurai bija tiesības uzsākt tiesvedību un kura bija uzsākusi tiesvedību pret [orig. 10. lpp.] iespējamā nodarītāja apdrošinātāju dalībvalstī, kur ir cietušās puses domicils (saskaņā ar Briseles I regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu), varēja arī pievienot iespējamo nodarītāju šajā tiesājamā prasībā pret apdrošinātāju saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 3. punktu (Briseles I bis regulas 13. panta 3. punkts). *Court of Appeal* nolēma, ka cietušā puse var piesaistīt iespējamo nodarītāju tiesā prasībā pret apdrošinātāju, pat ja iespējamā nodarītāja domicils ir citā dalībvalstī (ja nodarītāja piesaistīšana prasībā pret apdrošinātāju ir atļauta saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu) un (būtiski šajā lietā) pat tad, ja strīds ar iespējamo nodarītāju neattiecas uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu;
- c. *Court of Appeal* sprieduma lietā *Keefe* pamatojums, vienkāršojot, bija šāds:
- i. *Odenbreit* spriedumā netika prasīts, lai būtu strīds par apdrošināšanas polises noteikumiem, lai varētu tieši iesūdzēt apdrošinātāju dalībvalstī, kurā ir apdrošinājumaņēmēja domicils (gadījumos, kad apdrošinātāja domicils ir citā valstī) saskaņā ar Briseles I regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- ii. Briseles I regulas 11. panta 2. punktā (Briseles I bis regulas 13. panta 2. punkts) ir ļauts “cietušai pusei” celt prasību pret nodarītāja

apdrošinātāju dalībvalstī, kur ir cietušās puses domicils (ja apdrošinātāja domicils ir citā valstī);

- iii. Briseles I regulas 11. panta 3. punktā ir ļauts cietušo pusi piesaistīt nodarītājam tiešā prasībā, kas celta pret iespējamā nodarītāja apdrošinātāju (saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 2. punktu) cietušās puses dalībvalstī, pat ja iespējamā nodarītāja domicils ir citā valstī (ja tas ir atļauts saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē tiešās prasījuma tiesības pret apdrošinātāju);
 - iv. Ja Briseles I regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā netika prasīts, lai būtu strīds par apdrošināšanas polisi (kā tas ir apstiprināts spriedumā *Odenbreit*), pirms apdrošinājuma ņemējs var tieši celt prasību pret apdrošinātāju, tad nav nekāda iemesla prasīt, lai būtu strīds par apdrošināšanas polisi, lai varētu piesaistīt iespējamo nodarītāju (saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 3. punktu); un
 - v. *Court of Appeal* uzskatīja, ka tās sniegtā Briseles I regulas 11. panta 3. punkta interpretācija atbilst mērķiem, kas izklāstīti Briseles I regulas 13. apsvērumā (vājākās cietušās puses aizsardzība) un 15. apsvērumā (samazināt iespēju [oriģ. 11. lpp.] pieņemt divās dalībvalstīs pretrunīgus spriedumus) (tagad ietverti Briseles I bis regulas 18. un 21. apsvērumā);
- d. Iespējams, pretrunā ar Anglijas *Court of Appeal* nolēmumu lietā *Keefe*, ģenerālvokāts M. Bobeks lietā *Kabeg* uzsvēra, ka visiem pantiem Briseles I regulas 3. iedaļā ir jāattiecas uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu. Secinājumos ģenerālvokāts M. Bobeks ņēma vērā Briseles I regulas 11. apsvērumu [Briseles I bis regulas 15. apsvērumus], saskaņā ar kuru jurisdikcijas noteikumiem ir jābūt ļoti paredzamiem un lai to panāktu, ir svarīgi, lai izņēmumi no vispārējā noteikuma, saskaņā ar kuru prasība pret atbildētāju ir jāceļ viņa domicila dalībvalsts tiesā, tiktu interpretēti šauri;
- e. Nebūt nav skaidrs, vai Tiesa lietā *Odenbreit* (kā to ir uzskatījusi *Court of Appeal* lietā *Keefe*) neprasīja, lai strīds par apdrošināšanas līgumu būtu priekšnosacījums Briseles I regulas 11. panta 2. punkta piemērošanai. Tiesa ir noraidījusi apgalvojumu, ka tiešās prasības, kas celta pret apdrošinātāju, klasifikācija saskaņā ar Vācijas deliktu tiesībām būtu izšķirošais elements jautājumā, vai apdrošinātāju var iesūdzēt cietušās puses dalībvalstī, atzīmējama, ka tas ir atkarīgs no tā, vai prasība pret apdrošinātāju kopumā attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar apdrošināšanu. *Court of Appeal* tēzi par to, ka risinājums, ko Tiesa sniegusi spriedumā lietā *Odenbreit*, liek domāt, ka, lai cietušais varētu iesūdzēt apdrošinātāju saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 2. punktu, prasībai pret apdrošinātāju nav jāattiecas uz “lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu”, var pamatot ar atšķirībām jēdziena “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu” izpratnē (skat. turpmāk **2. problēmu**);

- f. Anglijas *Supreme Court Keefe* lietā ļāva atbildētājam (iespējamam nodarītājam) pārsūdzēt *Court of Appeal* nolēmumu. Pirms šīs apelācijas sūdzības izskatīšanas Anglijas *Supreme Court* uzdeva Tiesai prejudiciālus jautājumus. Šie jautājumi, tostarp, bija par to, vai tiek prasīts, lai cietušās personas prasība pret iespējamo nodarītāju attiektos uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu, lai prasību pret iespējamo nodarītāju saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 3. punktu piesaistītu prasībai, kas tieši celta pret nodarītāja apdrošinātāju saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 2. punktu (katrā gadījumā cietušās puses dalībvalstī). Eiropas Komisija iesniedza apsvērumus Tiesai, atbalstot apgalvojumu, ka iespējamā nodarītāja prasībai ir jāattiecas uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu. Tajā lietā apelācijas sūdzība, kas bija iesniegta Anglijas *Supreme Court*, tika atsaukta pirms Tiesa bija izskatījusi Anglijas *Supreme Court* uzdotos jautājumus; un [orig. 12. lpp.]
- g. Nav skaidrības, kuru no Briseles I bis regulas 3. iedaļas “apdrošināšanas izņēmuma” pamatā esošajiem mērķiem un politikām būtu pareizāk izvēlēties, un tas ir jautājums, par ko vēlams gūt skaidrojumu no Tiesas.
- 29 Attiecībā uz jautājumiem saistībā ar **2. un 3. problēmu (b) un c) jautājums)**:
- a. Ģenerālvokāts M. Bobeks lietā *Kabeg*, šķiet, uzskata, ka “lieta, kas saistīta ar apdrošināšanu”, nozīmē, ka attiecīgā prasība attiecas uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no apdrošināšanas līguma, bet netiek prasīts, lai būtu strīds saistībā ar apdrošināšanas polisi. Ģenerālvokāta M. Bobeka secinājumi lietā *Kabeg* tika sniegti situācijā, kad pret apdrošinātāju ir celta tieša prasība saskaņā ar Briseles I regulas 11. panta 2. punktu. Ģenerālvokāts M. Bobeks uzskatīja, ka noteikums par to, ka prasībai pret apdrošinātāju ir jāattiecas uz “lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu”, bija izpildīts tikai ar to vien, ka prasība pret apdrošinātāju attiecas uz jautājumiem par šī apdrošinātāja tiesībām un pienākumiem apdrošināšanas polises ietvaros. Mazāk skaidrs ir tas, kā pret iespējamo nodarītāju (saskaņā ar apdrošināšanas polisi – apdrošināto personu) vērsta prasība, ko vēlas piesaistīt tieši prasībai pret apdrošinātāju, varētu attiekties uz “jautājumu, kas saistīts ar apdrošināšanu”.
- b. Anglijas *Supreme Court* Tiesai uzdotais pirmais jautājums (skat iepriekš 15(a). punktu) paredzēja, ka “jautājums, kas saistīts ar apdrošināšanu”, var nozīmēt (pretēji ģenerālvokāta M. Bobeka viedoklim lietā *Kabeg*), ka strīdam ir jāietver jautājumi par apdrošināšanas polises spēkā esamību vai sekām;
- c. Tādējādi Tiesai tiek lūgts sniegt skaidrojumu par tāda nosacījuma raksturu un tvērumu, saskaņā ar kuru, lai piemērotu Briseles I bis regulas 3. iedaļu, prasībai ir jāattiecas uz “lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu”, bet it īpaši situācijā, kad cietusī puse, kura ceļ prasību tieši pret apdrošinātāju saskaņā ar Briseles I bis regulas 13. panta 2. punktu savā dalībvalstī, vēlas saskaņā ar

Briseles I bis regulas 13. panta 3. punktu šai prasībai piesaistīt prasību pret iespējamo nodarītāju, kura domicils ir citā valstī.

- 30 Šādos apstākļos *County Court at Birkenhead*, uzdod Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus: **[oriģ. 13. lpp.]**

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAI UZDOTIE

PREJUDICIĀLIE JAUTĀJUMI

- a. Vai [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulas (E[.][S]) Nr. 1215/2012 [(2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās] 13. panta 3. punktā tiek prasīts, lai prasījuma pamats, uz ko atsaucas cietusī puse, celdama prasību pret apdrošinājuma ņēmēju/apdrošināto personu, attiektos uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu?
- b. Ja atbilde uz a) jautājumu ir apstiprinoša, vai pietiek ar to, ka prasības, ko cietusī puse ceļ pret apdrošinājuma ņēmēju/apdrošināto personu, pamatā ir tie paši fakti, un tā tiek celta tādas pašas prasības ietvaros, kā pret apdrošinātāju celta tiešā prasība, lai secinātu, ka cietušās puses prasība attiecas uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu, lai gan prasības pamatam starp cietušo pusi un apdrošinājuma ņēmēju/apdrošināto personu nav saistības ar apdrošināšanu?
- c. Turklāt un pakārtoti, ja atbilde uz a) jautājumu ir apstiprinoša, vai pietiek ar to, ka starp apdrošinātāju un cietušo pusi pastāv strīds par apdrošināšanas polises spēkā esamību vai sekām, lai secinātu, ka cietušās puses prasība attiecas uz lietu, kas saistīta ar apdrošināšanu?
- d. Ja atbilde uz a) jautājumu ir noliedzoša, vai pietiek ar to, ka apdrošinājuma ņēmēja/apdrošinātās personas piesaistīšana tiešai prasībai pret apdrošinātāju ir atļauta tiesību aktos, kas reglamentē tiešas prasības pret apdrošinātāju? **[oriģ. 14. lpp.]**